

El·s enemics de Catalunya

written by Pau Miserachs | 10 d'abril de 2021

Si diem que els enemics de Catalunya són el 155, la monarquia i la repressió, ens podem arribar a creure que aquests són els veritables esculls per desenvolupar una política catalana.

Però no hem de ser innocents ni ingenus creient que són els únics, caient en la inèrcia que els valors pacifistes i la democràcia seran suficients per superar aquests esculls i arribar a poder celebrar un referèndum d'autodeterminació amb totes les garanties.

La revocació del tercer grau de Forcadell i Bassa és una clara demostració que amb el pacifisme i la resiliència no n'hi ha prou davant un estat que segueix practicant la repressió per via judicial i calen accions dins i fora de la política institucional.

Hi ha un sector social i polític i uns poders fàctics deliberadament bolcats a minar la moral de la gent independentista catalana sense importar-li el descrèdit de la política institucional espanyola.

Poc importa a l'Estat espanyol que cada dia més institucions internacionals diguin que això dels presos polítics s'ha d'acabar, digui el que digui l'opinió pública espanyola cada dia més irreflexiva, feta a cop de tuits i missatges, i amb les pretensions de desvirtuar la voluntat popular demostrada a les urnes.

Un dels problemes rau en les desconfiances i discrepàncies entre els sectors independentistes que cada dia els separen més i impedeixen establir una acció unificada. La societat catalana sap que malgrat aquesta situació política, des de fora de les institucions es pot construir –deia Arcadi Oliveres– sense convertir el debat en un espectacle, perquè ens cal una base reflexiva per fer front a les urnes, les

accions polítiques que coarten la llibertat.

Hem d'acompanyar la reflexió amb l'esperit crític per lluitar contra l'ambigüitat política, el negacionisme, el simplisme i el cansament i descrèdit dels partits, que acaben provocant l'abstenció, com ha passat aquesta vegada a les eleccions catalanes del 14F en què 700.000 vots no han arribat a les urnes.

Arcadi Oliveres va destacar en els seus escrits que un altre dels enemics de Catalunya és la desigualtat en el repartiment de la riquesa. Un 1% de la població concentra el 99% de la riquesa a tot el món i Catalunya no n'està exclosa. Aquest capitalisme porta implícits tots els elements de la crisi dificultant que un altre món, un altre model, siguin possibles.

La repressió és una rèmora del passat i el 1r d'octubre de 2017 va ser un gran acte de desobediència civil davant un estat que no tenia cap voluntat de canvi. El passat dictatorial, un altre enemic de Catalunya, va arrelar a la societat espanyola i per erradicar-lo hem de ser garants dels drets democràtics i treballar per construir una república social, com diria Arcadi Oliveres.